

FARA

*Miesięcznik parafialny przy kościele
pod wezwaniem
Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej
Śrem- Fara*

13 luty 2010 nr 2 (41)

REDAKCJA: ks. Sebastian Kaźmierczak, ks. Rafał Cywiński,
Martyna Frąckowiak, Magda Michalak, Monika Antoniewicz.

Foto: Michał Kwieciak

Wszelkie sugestie prosimy kierować pod adres e – mail:
gazetka.fara@wp.pl albo bezpośrednio do Redakcji gazetki.

Z góry dziękujemy ☺

SPOTKANIE OPLATKOWE DLA GRUP DZIAŁAJĄCYCH W NASZEJ PARAFII

W MIESIĄCU STYCZNIU:

Sakrament chrztu św. przyjęli: Blanka Jankowska, Wojciech Szyszka, Aleksandra Nowak, Weronika Kubicka.

Odeszli do wieczności: śp. Jakub Wolarczyk, śp. Wiesław Sławęcki, śp. Maria Wróbel, śp.

Jadwiga Karwat, śp. Paweł Jędrzejczak, śp. Ignacy Konieczny, śp. Stefan Miękiśiak, śp. Stefania Kołacka, śp. Wacław Matuszczak, śp. Joanna Garasz, śp. Danuta Miskurka, śp. Elżbieta Śmieczak, śp. Zofia Gašinnica, śp. Stefania Zagórska.

Sakrament małżeństwa zawarli: Arkadiusz Kukowiecki i Bożena Celka.

Biuro parafialne: wtorek 10:00-12:00, środa 10:00-12:00; 16:00-17:00, piątek 10:00-12:00, sobota 8:00-9:00. **Tel. 61 28 30 483**

Porządek Mszy Świętych: w dni powszednie o godz. 7:00 i 18:30; w niedziele o godz. 8:00; 10:00; 11:15; 12:15; 16:00 (kościół pofranciszkański), 18:00.

Spowiedź Św. w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Św.;
w pierwsze czwartki miesiąca od godz. 17:00;
w pierwsze piątki miesiąca od godz. 16:00.

Strona internetowa naszej parafii: www.sremfara.pl
e-mail: gazetka.fara@wp.pl

NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ...

Środą popielcową rozpoczynamy wyjątkowy czas w Kościele, czas Wielkiego Postu, którego pierwszym znakiem jest posypanie głów popiołem, wyrażające wolę przemiany naszego życia. Tym gestem uświadamiamy sobie, że ta przemiana rozpoczyna się od spojrzenia na Jezusa, który przez kapłana, przemawia do nas słowami: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”

Wielki Post jest więc czasem szczególnego zwrócenia oczu na Chrystusa i zrywania wszystkich zasłon, które na co dzień oddzielają nas od Niego.

Tą zasłoną jest przede wszystkim nasz grzech. Jesteśmy wezwani do jednoznacznego z nim zerwania, żeby móc zobaczyć Tego, który będąc Bogiem, stał się człowiekiem; a będąc człowiekiem – z miłości ku nam – pokazał nam oblicze najpiękniejszego z synów ludzkich, i który swoją ofiarą wzywa nas ku sobie.

Popiół, jako znak pokuty zdaje się być początkiem naszej odpowiedzi, jaką chcemy dać Chrystusowi na drodze naszej przemiany; popiół jest znakiem skruchy i chęci zmiany naszego życia na lepsze, tak - aby było ono zgodne z Bożymi przykazaniami.

Przyjmując popiół robimy krok na drodze naszej przemiany. Ale kiedy czynimy ten pierwszy krok, trzeba podejmować kolejne kroki, zmierzające ku wewnętrznemu doskonaleniu, aż do rzeczywistej zmiany naszego życia.

W tym celu powinniśmy podejmować konkretne postanowienia, które pomogą nam zerwać z grzechem. Czterdziestodniowy okres pokuty staje się więc dla nas kolejną szansą, aby podjąć wysiłek, który może przynieść owoce w postaci naszego nawrócenia.

Konkretną pomocą na drodze naszej przemiany i nawrócenia oraz realizacji naszych postanowień są wskazania wypływające z

Ewangelii: post, modlitwa i jałmużna, których także nie może zabraknąć w tym świętym czasie.

W głębokim przeżywaniu Wielkiego Postu pomagają nam, zakorzenione w naszej tradycji nabożeństwa pasyjne: drogi krzyżowe i gorzkie żale, które uświadamiają nam ogrom trudu i cierpienia, jakie Pan Jezus podjął dla naszego zbawienia.

Niech ten czas dany nam od Boga, będzie przez nas wszystkich dobrze przeżyty i wykorzystany, aby prawdziwie dokonała się w nas przemiana serc i jeszcze pełniejsze zwrócenie swojego życia ku Chrystusowi – naszemu Zbawicielowi.

Ks. Rafał

**Pomóż i Ty Jezusowi dźwigać
KRZYŻ!!!**

**Droga krzyżowa w naszej parafii
w każdy piątek:
godz. 17:00 dla dzieci
godz. 18:00 dla dorosłych
godz. 19.30 dla młodzieży – kościół
pofranciszkański.**

**Gorzkie żale w każdą niedzielę
o godz. 15:00 we farze.**

PRZED NAMI

- 17 luty – Środa Popielcowa;
- 21 luty – Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu;
- 22 luty – Katedry św. Piotra Apostoła;
- 23 luty – Św. Polikarpa;
- 28 luty – Druga Niedziela Wielkiego Postu;
- 4 marzec – Św. Kazimierza;
- 7 marzec – Trzecia Niedziela Wielkiego Postu;
- 8 marzec – Dzień Kobiet;
- 9 marzec – Św. Franciszki Rzymskiej, zakonnicy;
- 13 marzec – Nabożeństwo Fatimskie

HUMORY I ANEGDOTY Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

Uroczystość zaślubin.

Kapłan mówi do państwa młodych:

***- I pamiętajcie o tym, co napisano
w Biblii:***

"Gdzie pójdziesz ty, tam i ja."

**Panna młoda nie może powstrzymać
się od śmiechu:**

- Proszę księdza, on jest listonoszem. 😊

KĄCIK POEZJI

Anna Kamińska

PYTANIA

**Więc ciągle trzeba zmieniać skóry
porzucać za ciasne kokony
z leśnej kaluży dorastać do morza
z rudej murawy do łąk wiekuistych
z okna dzieciństwa do półkuli nieba
z mroku na schodach do ciemności pytań
z siana na stole do szeptu tajemnicy**

**Tylko pytania dzisiaj brzmią prawdziwie
żyjemy w samych znakach zapytania**

Cały czas dorastamy do bycia lepszymi chrześcijanami. Dni naszego życia upływają szybko, ale czas, który został nam dany, staramy się wykorzystać jak najlepiej. Rachunek sumienia, mocne postanowienie poprawy, spowiedź, pokuta, zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu. Ćwiczymy kondycję naszego ciała i ducha, aby najlepiej przygotować się na spotkanie z Tym, który JEST i który czeka na nas z wyciągniętymi ramionami miłosiernego Ojca. Trzeba duchowo dorosnąć żeby osiągnąć Niebo. Trzeba użyć wszystkich swoich sił, żeby z dnia na dzień stawać się doskonalszym, żeby na to Niebo zasłużyć.

I nie ma co się poddawać. Nie to czyni nas idealnymi chrześcijanami, że z czasem nie upadamy już w ogóle. Idealny chrześcijanin to taki, który po każdym potknięciu, podnosi się. Po każdym upadku powstaje i walczy dalej. To go zmienia, wzmacnia. To go otwiera na Łaskę i przemienia. Pora zakasać rękawy i uzbroić się w cierpliwość: to już prawie Wielki Post. Czas na nokaut naszych słabości – po kolei, jedna za drugą, systematycznie i bezwzględnie. Wieczna chwała i Królestwo zwycięzcom!

Monika Antoniewicz

ROZWAŻANIE NA PIERWSZĄ NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU

Potrójne kuszenie Jezusa na pustyni ma swój głębszy sens i znaczenie. Co więcej, Chrystus chce nam coś pokazać, coś uzmysłwić, przed czymś przestrzec, w czymś pomóc.

Trzy pokusy: przemień kamień w chleb, oddaj mi pokłon, a będziesz bogaty, udowodnij swoją wielkość - to trzy pokusy

współczesnego świata, który stale i pod różnymi przykrywkami proponuje nam zaspokojenie naszych pragnień i kusi trzema złudzeniami: - zaspokajaj wszystkie potrzeby twojego ciała, zdobywaj bogactwo wszelkimi sposobami, bądź wielki, rządź światem.

Te trzy pokusy, to krócej mówiąc - pokusa ciała, chciwość i pycha. One są stale obecne w naszym życiu. Co więcej, cały współczesny świat nastawiony na sukces i tanie efekciarstwo, ustawicznie gra na tych pokusach i próbuje nas mamić, obiecując pełnię szczęścia i zaspokojenie wszelkich potrzeb, właśnie przez te trzy złudzenia.

W fakcie kuszenia Jezusa, Boga Człowieka jest jakieś symboliczne i głębsze znaczenie. Jezus próbuje nam pokazać, jak bardzo niebezpieczne jest uleganie takim złudzeniom.

„*Nie samym chlebem żyje człowiek ...*” - nie jesteś tylko ciałem i twoje ciało mimo, że ma swoje prawa i twoim obowiązkiem jest zaspokojenie jego podstawowych wymagań, nie może stać się tyranem w twoim życiu. Nie możesz się poddać tyrańskim żądaniom twojego ciała, bo one cię zniszcza. Jesteś człowiekiem, a nie zwierzęciem, które działa pod wpływem instynktów i wszystkie potrzeby instynktownie musi zaspokajać. To duch tobą rządzi a nie ciało i nie możesz się zredukować do poziomu zaspokajania wszelkich zachcianek ciała. „*Panu Bogu swemu będziesz oddawał pokłon ...*” - nie kłaniaj się wszystkim bożkom wokoło, a już na pewno nie kłaniaj się najpotężniejszemu bożkowi tego świata - bogactwu.

Nie sprzedawaj się za dobrobyt, nie ulegaj pokusie pieniądza, bo on w końcu nad tobą zapanuje. Czyż nie widzisz, jak pomалу stajesz się niewolnikiem dobrobytu i bogactwa? Czyż nie widzisz, jak powoli się odczłowieczasz, tylko po to, aby więcej mieć, więcej posiadać, a w rzeczywistości, to nie ty posiadasz cokolwiek, ale jesteś posiadany przez układy, przedmioty, rzeczy którymi się otaczasz; a i tak z tego wszystkiego, co posiadasz nic nie weźmiesz ze sobą.

„*Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego ...*” - złudna jest pokusa wielkości i potęgi. Nie próbuj dać się złapać na tę przynętę, bo albo staniesz się tyranem i będziesz znienawidzony, albo będziesz marionetką w rękach sił, które i tak od ciebie nie zależą.

Na pewno te trzy pokusy współczesnego świata nie czynią człowieka ani szczęśliwym, ani większym, ani bardziej ludzkim. Szatan się tylko przebrał w inne szatki, ale kusi nadal i nadal szepcze do ucha wielu z nas: „zamieniaj kamień w chleb, a nakarmisz miliony, oddaj mi pokłon, a będziesz bogaty, pokaż swoją wielkość, jesteś wspaniały i należy ci się ogólny szacunek i posłuch, jesteś najlepszy ...”

Co my sami mu odpowiemy?

Jezus swoją postawą wskazuje nam, jak należy postąpić!

Ks. Rafał

Naukowcy, pisarze, politycy swoimi wypowiedziami świadczą o Bogu i Jego dziełach.

Nauki przyrodnicze, biologiczne, astronomia, fizyka i chemia przywróciły Bogu Jego tron. (J. St. Pasierb)

Galileusz: *Matematyka jest alfabetem, za pomocą którego Bóg opisał wszechświat. Zagłębianie się w zagadnienia budowy świata jest jednym z największych i najszlachetniejszych celów człowieka.*

Wierzę, że istnieje nadrzędna siła, która świat wprowadza w ruch i nadała materii jej prawa. Tę siłę, nieuchwytną dla naszych badań, nazywamy Bogiem. (...) Na początku Bóg stworzył prawa ruchu Newtona wraz z niezbędnymi siłami i masami. To wszystko. Reszta wynikała z reguł matematycznych i dedukcji... (Albert Einstein)

M. Hermaszewski - kosmonauta w rozmowie z dziennikarką: *Dopiero z orbity widać wielkie uporządkowanie wszechświata. Harmonię. I nagle każdy, kto zna mechanikę nieba, zaczyna sam siebie pytać, gdzie jest środek tego kosmicznego wiru i kto kręci korbką. Ktoś, kto tam siedzi w środku - nie ma innego wyjścia. - Bóg? - Tak. Kiedy się tam polecą, to staje się oczywiste. Nie znam kosmonauty, który wyleciałby niewierzącym i niewierzącym wrócił. A wiara wierzących się pogłębia. Wraca się stamtąd z przeświadczeniem o istnieniu Boga i jeszcze większą potrzebą czynienia dobra innym...* (Przewodnik Katolicki nr 26/09).

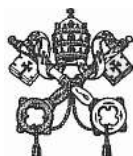
CH. Hummel o Koperniku: *Ten wielki astronom nie widział konfliktu między swoją wiarą a działalnością naukową. Przez czterdzieści lat służby kanonika, Kopernik wiernie służył swemu Kościołowi z nadzwyczajnym oddaniem i odwagą. W tym samym czasie badał świat, „stworzony dla nas przez Najlepszego i Najbardziej Systematycznego Budowniczego ze wszystkich...”*

M. Kopernik: *Jak można podziwiać cudny porządek, w jakim Bóg nasz kieruje wszechświatem, nie poczuwając się do uporządkowania życia, do zdobywania cnót...*

A. J. Kepler: *Wielki jest Bóg nasz i wielka Jego moc i nieskończona Jego mądrość. Chwalcie Go w swojej mowie niebios i Ziemi, Słońce i księżycu, chwal Go i Ty duszo moja – Pana i Stwórcę.*

Powyższymi wypowiedziami, podsumowującymi temat, kończymy cykl *Bóg – człowiek – przyroda*.

BS

Liberiusz – Liberius – Rzymianin (Hiszpan?) - 17 maja 352 – 24 września 366

Liberiusz, podobnie jak większość papieży pierwszych wieków chrześcijaństwa, nie miał łatwego pontyfikatu. Pokrył się on bowiem z panowaniem na tronie cesarskim Konstancjusza II, który pod wpływem wschodnich biskupów próbował narzucić ariańskie poglądy wszystkim biskupom Zachodu, także temu najważniejszemu. Liberiusz przychylił się do opinii arian, którzy odrzucili uchwalone na soborze w Nicei dogmaty (325 r.), a także potępił św. Atanazego, który był ortodoksyjnym przeciwnikiem arian. Za odmienne stanowisko został zesłany do Berei w Tracji. Gdy zmienił zdanie, cesarz wydał pozwolenie na jego powrót (358 r.). W mieście hucznie przywitano go słowami: „Jeden Bóg, jeden Chrystus, jeden biskup”, gdyż na jego stanowisko arianie powołali nowego biskupa - Feliksa II, z którym Liberiusz miał wspólnie sprawować władzę. Ponieważ lud był wierny „jednemu biskupowi”, Feliks został wygnany, jednak pozycja Liberiusza nadal nie była silna. Nie uczestniczył on w soborze, na którym biskupi Zachodu zmuszeni byli zgodzić się na wyznawanie ariańskiego Credo. Pod koniec pontyfikatu odbudował swoją pozycję, gdy w 366 r. doszedł do porozumienia z biskupami Wschodu, którzy zdecydowali uznać nicejskie wyznanie wiary. Liberiusz wybudował bazylikę ku czci Matki Bożej - Santa Maria Maggiore. Liberiusz jest znany jako pierwszy papież, który nie został ogłoszony świętym.

Św. Damazy I – Damasus – Rzymianin - 1 października 366 – 11 grudnia 384

Już sam sposób wyboru tego papieża świadczy o jego niezwykłym temperamencie, choć samo imię oznacza z greki: łagodny. Aby rządzić w Stolicy Apostolskiej (pierwszy użył tej nazwy dla biskupstwa rzymskiego) wynajął zabójców, którzy mieli zamordować zwolenników Ursyna. Doprowadziło to do zamieszek, co skłoniło Damazego o zwrócenie się po pomoc do prefekta (pierwszy raz w historii). Damazy walczył ze wszystkimi heretykami, a także podkreślał znaczenie urzędu, który sprawuje (w 382 r. – synod rzymski ogłosił prymat biskupa Rzymu ze względu na pochodzenie od św. Piotra). Uznał łacinę jako język liturgii rzymskiej i zlecił św. Hieronimowi przetłumaczenie Biblii na ten język (tzw. Wulgata). Za jego pontyfikatu cesarz Teodozjusz Wielki wydał edykt ustanawiający chrześcijaństwo religią państwową Rzymu. Rozpoczął działalność zakon bazylianów. W 381 r. biskupi Wschodu na Soborze Konstantynopolitańskim ostatecznie przyjęli Credo nicejskie i uznali boskość Ducha Świętego. Damazy odnowił późniejszy cel pielgrzymek – rzymskie katakumby. Był również pierwszym papieżem poetą – pisał utwory ku czci męczenników. Pochowany został w kościele św. Wawrzyńca. W ikonografii przedstawiany jest w tiarze i ornacie, na tronie z książką i pierścieniem z diamentem. Jego wspomnienie obchodzimy **11 grudnia**.

Krzysztof Czaplicki

Drogie Dzieci!!!

Dużymi krokami zbliżamy się do Wielkiego Postu. Ten ważny czas rozpoczyna się w środę, zwaną Popielcem. Wielki Post to okres przygotowania do wydarzeń, jakie będą się działy w Wielkim Tygodniu, to znaczy do śmierci Pana Jezusa, a później Jego Zmartwychwstania. W Wielkim Poście najczęściej podejmujemy jakieś postanowienia. Robimy to zawsze z miłości do Pana Boga. Pamiętajcie, że żadne postanowienie w Wielkim Poście nie ma sensu, jeśli nie ma w nim miłości do Boga. Postanowienia mogą być różne. Często rezygnujemy z jedzenia, mówimy sobie: nie będę jadł cukierków, albo - z miłości do Boga nie będę oglądał telewizora, albo - nie będę grał na komputerze. Każdy z nas na pewno coś wybierze dla siebie. Chodzi tylko o to, aby to postanowienie nas zmieniło, żebyśmy stali się lepszymi ludźmi. Takimi, którzy będą bardziej kochać Pana Boga i drugiego człowieka.

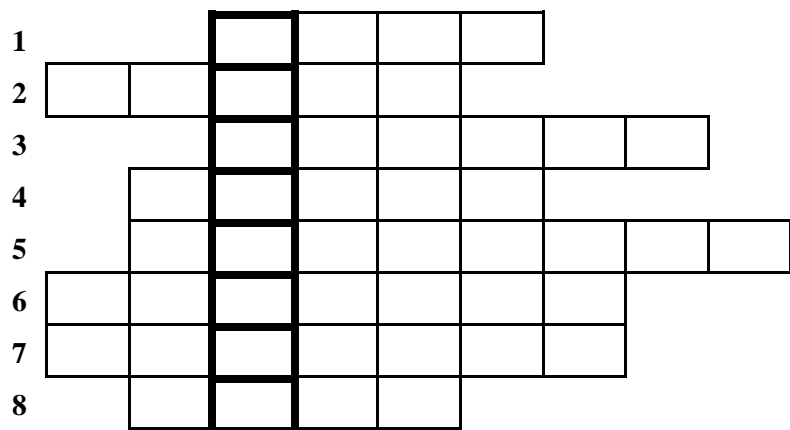
Dla wielu z Was postanowieniem może być uczestnictwo w nabożeństwie drogi krzyżowej i gorzkich żali. W ten sposób możecie pokazać Panu Jezusowi, jak bardzo Go kochacie i pomóc Mu w dźwiganiu krzyża.

Droga krzyżowa, szczególnie dla Was będzie się odbywała w każdy piątek w okresie Wielkiego Postu o godz. 17:00 we farze. Na gorzkie żale zapraszamy w każdą niedzielę na godzinę 15:00. Zabierzcie ze sobą swojego przyjaciela, kolegę. Pan Jezus na pewno się ucieszy, kiedy zobaczy, że razem z Nim chcecie kroczyć Jego drogą i pomóc Mu w dźwiganiu krzyża dla naszego zbawienia.

Ks. Sebastian

KONKURS DLA DZIECI

1. Czas w kościele, który rozpoczyna się w środę popielcową.
2. ... popielcowa?
3. Dzień śmierci Pana Jezusa.
4. Skazał Pana Jezusa na śmierć?
5. Imię kobiety, która otarła chustą twarz Jezusa podczas drogi krzyżowej?
6. Miejsce ukrzyżowania Pana Jezusa?
7. Z czego była korona na głowie Jezusa?
8. Co dali do picia Jezusowi żołnierze, gdy wisiał na krzyżu?

Wytnij kupon konkursowy i przynieś na Mszę św. dziecięcą 28 lutego.

KUPON KONKURSOWY

FARA 2 (41)

HASŁO.....

IMIĘ I NAZWISKO.....

.....

Zmarł w Rzymie 10 listopada 461 r. Jako pierwszy papież pochowany został w portyku Bazyliki św. Piotra. W 688 r. jego relikwie przeniesiono do wnętrza świątyni. W 1754 r. Benedykt XIV ogłosił go doktorem Kościoła. Jest patronem muzyków i śpiewaków.

Przedstawiany jest w szatach papieskich i w tiarze, czasem w szatach liturgicznych rytu wschodniego lub jako papież piszący. Jego atrybutami są: księga, kielich, orszak z półksiężycem, któremu zastępuje drogę.

Św. Leonard, prezbiter - Piotr Hieronim Casanuova urodził się w małym porcie nad Morzem Liguryjskim, 20 grudnia 1676 r.

Jego ojciec był właścicielem małego statku. Matka osierociła go, kiedy miał dwa lata. Macocha, Maria Riolfo, okazała się dla dziecka dobrą matką. Atmosfera w domu była religijna; trzech synów wstąpiło do Braci Mniejszych, a córka do klarysek w Sienie. Leonard już jako chłopiec rozwijał wśród rówieśników działalność apostołską; gromadził ich przed kaplicą, przemawiał do nich, odmawiał z nimi wspólnie różaniec.

W wieku 13 lat wysłano go na studia do Rzymu. Tu zapisał się do Oratorium filipinów w celu doskonalenia życia. W 1697 r., gdy miał 21 lat, zrezygnował ze studiów i założył habit zakonny Braci Mniejszych, przyjmując imię Leonard. Po złożeniu ślubów rozpoczął studia teologiczne. Sześć lat później, w 1702 r. został kapłanem. Miał wyjechać na misje do Chin, lecz intensywne życie wewnętrzne oraz wytężone studia sprawiły, że popadł w ciężką chorobę. Przyrzekł wówczas Maryi Pannie, że gdy wyzdrowieje, poświęci się bez reszty misjom krajowym wśród ludu. Został wysłuchany i odtąd przez 43 lata przemierzał Włochy jako ludowy misjonarz. Rozszerzał nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu i Niepokalanego Poczęcia NMP. Rozpowszechniał także nabożeństwo drogi krzyżowej. W prawie sześciuset kościołach erylował stacje Męki Pańskiej, m.in. w rzymskim Koloseum. Zachęcał wiernych do codziennego udziału we Mszy Świętej. W latach 1730-36 przebywał w Rzymie prowadząc misje w mieście i jego okolicach dla żołnierzy, żeglarzy i niewolników pracujących na galerach. Wprowadził praktykę częstego nawiedzania Pana Jezusa w kościele. Wykazywał wielką troskę o powołania zakonne, zakładając wiele nowych domów. W 1744 r. papież Benedykt XIV wysłał go na misje na Korsykę. Wyprawa zakończyła się niepowodzeniem, ponieważ mieszkańcy wyspy nie chcieli podporządkować się dyscyplinie i widzieli w przybyszu z Rzymu więcej polityka niż misjonarza. Wyczerpany pracą misyjną wrócił do Rzymu. Zmarł 25 listopada 1751 r. Zostawił po sobie 20 prac, m.in. myśli, kazania na Wielki Post, o Najświętszym Sakramencie, zbiór myśli o śmierci. Beatyfikowany został w 1795 r., a kanonizowany w 1867 r. Pius XI w 1927 r. ogłosił go patronem misji ludowych.

B.S.

Na południowej ścianie naszej fary umieszczone są wysokie, ostrołukowo zakończone okna, które uwieńczone są maswerkami (koła wykonane z cegły). Przestrzenie w ich wnętrzu wypełniają witraże przedstawiające św. Stanisława Biskupa, św. Leona Wielkiego oraz św. Leonarda.

Św. Leon Wielki, papież, Doktor Kościoła

Urodził się ok. 390r. w Toskanii, jako syn Kwityniana. Całe swoje życie związał z Rzymem. Od młodości wyróżniał się tak wielką erudycją i zdolnościami dyplomatycznymi, że nawet jako zwykły akolita wysyłany był przez papieża do ważnych misji.

Zdobył znakomite wykształcenie, poznał literaturę klasyczną i dzieła pisarzy chrześcijańskich, zgłębił

retorykę łacińską i język grecki. Jako diakon angażował się w liczne sprawy teologiczne i administracyjne Kościoła, a papieże i cesarze powierzali mu doniosłe zadania. Spełniał różne poufne misje, np. do św. Augustyna; uczestniczył w zwalczaniu herezji i sporów teologicznych.

Kiedy w 440 r. przebywał jako legat w Galii, po śmierci Sykstusa III, został obrany papieżem.

Jako papież konsekwentnie toczył walkę o czystość wiary, zmagając się z pozostałościami pogaństwa. Jego zasługą jest wprowadzenie zasady liturgicznej, kanonicznej i pastoralnej jedności Kościoła. Pontyfikat Leona Wielkiego zaznacza się umocnieniem prymatu i autorytetu biskupa Rzymu, jako następcy św. Piotra. Za jego czasów powstały pierwsze redakcje zbiorów oficjalnych modlitw liturgicznych w języku łacińskim.

Poprzez swoich legatów brał udział w soborze w Chalcedonie 451 r., na którym ustalono najważniejsze elementy doktryny chrystologicznej. Sobór przyjął wiarę w jednego Chrystusa w dwu naturach, obu niezmiennych i nieprzemieszanych, ale także nierozdwojonych i nierozdzielnych. Obie natury razem tworzą jedną osobę - Chrystus w dwóch naturach: boskiej i ludzkiej. Podczas V sesji tego soboru przyjęto wyznanie wiary (...) „jest jeden i ten sam Syn, Pan nasz Jezus Chrystus, doskonały w Bóstwie i doskonały w człowieczeństwie, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek...”

Papież Leon I Wielki był obrońcą kultury zachodniej. Zachowały się po nim 174 cenne listy i 96 mów wygłaszanych do Rzymian podczas różnych świąt i okoliczności liturgicznych. Dzięki swoim dziełom przeszedł do historii chrześcijańskiego piśmiennictwa.

Drodzy Czytelnicy!

Od bieżącego numeru rozpoczynamy nowy cykl artykułów, zatytułowany *Świadectwa Wiary*. Tym samym, pragniemy zachęcić Czytelników i naszych Parafian do dzielenia się świadectwem swojej wiary na łamach naszego miesięcznika.

Teksty można wysłać do nas e-mailem na adres gazetka.fara@wp.pl, albo dostarczać bezpośrednio do księdza Sebastiana.

„Patrząc w historię mojego życia dostrzegam, że istotną rolę odegrała w nim siostra Faustyna. To ona przybliżyła mi tajemnicę Boga, Boga który jest bogaty w miłosierdzie i miłosierny aż tak, że obiera sobie mieszkanie w sercu człowieka.

Ja, obierając życie w stanie Łaski, dałam Bogu przyzwolenie, aby zamieszkał we mnie. I On przyjął to, ze wszystkimi konsekwencjami takiej decyzji.

Zamieszkał w moim sercu, zamieszkał tam, gdzie rodzą się moje najskrytsze pragnienia. Gdzie najdotkliwiej przeżywam cierpienie, ale i moja radość jest najpełniejsza. On, który mieszka we mnie, sprawił, że moje drogi stały się Jego drogami, moja codzienność stała się Jego codziennością. Stąd z Nim idę do pracy, z Nim przeżywam moje radości, ale i z Nim przeżywam wszelkie porażki.

On jest tak blisko, że żaden człowiek nie przekroczy tej granicy już nigdy. Stąd spojrzenie w przyszłość jest pozbawione lęku, ponieważ nie jestem sama.”

*Świadectwo Siostry Sary Jabłońskiej
Zgromadzenie Matki Bożej Miłosierdzia*

HOKUS POKUS I GOTOWE, TERAZ NA JAKIŚ CZAS DADZĄ NAM SPOKÓJ... CZYLI KILKA SŁÓW O SAKRAMENTACH

Odcinek drugi: EUCHARYSTIA

Postarajmy się w kilku akapitach dowiedzieć się czegoś więcej na temat Eucharystii. Tego sakramentu ustanowionego przez Chrystusa w czasie Ostatniej Wieczerzy, który uobecnia samego Boga.

Musimy pamiętać, że pod Postaciami Eucharystycznymi obecny jest sam Bóg – Człowiek - Jezus Chrystus. Bogu należy się najwyższy kult uwielbienia. Dlatego, ilekroć przechodzimy obok kościoła, nawiedzmy Najświętszy Sakrament i oddajmy cześć naszemu Bogu poprzez chwilę adoracji, modlitwy, zadumy. Pamiętajmy także, że w Eucharystii „łamiemy jeden chleb, który jest pokarmem nieśmiertelności, lekarstwem pozwalającym nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie”.

W dokumentach synodu w Agde (506 r.) czytamy m.in.: „*Wiernych, którzy nie przystępują do Komunii św. na Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zielone Świąta, nie należy uważać za katolików*” (kan. 18). Mocne stwierdzenie synodu, które - gdyby odnieść je do naszych czasów - ukazałoby nam, że w Polsce mamy tak naprawdę nie 95 proc., ale ok. 30 proc. katolików. Natomiast w 1215 r. Sobór Laterański IV przypomina (nie stawia już tak radykalnej tezy, jak synod w Agde) o obowiązku spowiedzi i Komunii św. przynajmniej raz do roku. Takie przykazanie Kościoła jest nadal aktualne w naszych czasach. Poza tym Kościół zobowiązuje swoich wiernych do uczestniczenia we Mszy Świętej w każdą niedzielę i święta nakazane oraz zachęca do udziału w Eucharystii także w pozostałe dni roku.

Kościół zaleca, aby do Komunii św. przystępować jak najczęściej (oczywiście przeszkodą jest grzech śmiertelny). Można przyjąć Chrystusa do swego serca nawet dwa razy dziennie, pod warunkiem, że za drugim razem uczestniczymy w całej Mszy Świętej. Należy także pamiętać o poście eucharystycznym, tzn. na godzinę przed przyjęciem Komunii św. nie powinniśmy jeść i pić (wyjątek stanowi konieczność zażywania leków i popicie wody).

Ci, którym taki zwyczaj nie odpowiada, niech pamiętają, że do czasów Pawła VI, przed przyjęciem Komunii św., trzeba było pościć od północy poprzedniego dnia.

Chrystus ustanowił Eucharystię w Wielki Czwartek podczas Ostatniej Wieczerzy z Apostołami. Kościół jest wierny poleceniu Syna Bożego: „*Czyńcie to na moją pamiątkę*” (1 Kor 11,24) i nieustannie celebrował i celebrować Eucharystię, zwłaszcza w niedzielę – czyli w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Sakrament ten jest źródłem i szczytem całego naszego życia duchowego, życia chrześcijańskiego, życia Kościoła. Jest to jednocześnie największa cześć i uwielbienie, jakie możemy oddać Bogu. Przewodniczyć Mszy Świętej może tylko i wyłącznie kapłan, który działa *In persona Christi* – w osobie Chrystusa i w imieniu Kościoła. Biorąc każdorazowo udział we Mszy Świętej, uczestniczymy w ofierze Chrystusa, którą złożył On Ojcu na krzyżu za całą ludzkość. Różni się jedynie sposób ofiarowania: ofiara na krzyżu była krwawa, Eucharystia jest ofiarą bezkrwawą. Uczestnicząc we Mszy Świętej – nasze życie, codzienne troski i radości, nasze cierpienie, uwielbienie, modlitwę, pracę – łączymy z ofiarą Chrystusa.

Oto święta nakazane, w których katolik ma **obowiązek uczestniczyć w Eucharystii**:

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki	1 I
Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli)	6 I
Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (Wielkanoc)	
Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało)	
Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny	15 VIII
Uroczystość Wszystkich Świętych	1 XI
Uroczystość Bożego Narodzenia	25 XII

Ks. Sebastian

